

ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงาน
ของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี
Relationship between Effectiveness and Job Satisfaction
of Lecturers in Higher Education Institutes, Pathumthani Province

วัลลิกา รุมาคม¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในคณาจารย์ที่ทำงานอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีจำนวน 355 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test independent sample ค่า F-test (One-way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) 2. ความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) 3. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($t = -0.709, p = 0.479$) 4. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่อายุต่างกันมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($F = 2.402, p = 0.068$) 5. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีประสิทธิผลแตกต่างกัน ($F = 9.287, p = 0.000$) 6. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งวิชาการต่างกันมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($F = 0.659, p = 0.578$) 7. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกันมีประสิทธิผลแตกต่างกัน ($F = 8.052, p = 0.000$) 8. คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($F = 1.043, p = 0.374$) 9. ประสิทธิผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับต่ำ ($r = 0.470, p = 0.000$) 10. ประสบการณ์สอนไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

คำสำคัญ : ประสิทธิผล ความพึงพอใจในการทำงาน คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

¹ อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ABSTRACT

The present study was conducted in Pathumthani province. The purposes of this study were to determine an effective of lecturers in higher education institutes, Pathumthani province. Moreover, to study job satisfaction of lecturers who worked in these higher education institutes and to determine the relationship between personal factors and effectiveness of these lecturers in higher education institutes. Furthermore, to study the relationship between effectiveness and job satisfaction of these lecturers in higher education institutes. The sample consisted 355 lecturers in higher education institutes. The tool used in this research was the questionnaire. Statistical analysis used to analyze the data were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test independent sample, F-test (One-way ANOVA), Pearson's correlation coefficient (\sqrt{r}) and multi-regression analysis. The results have shown that 1) Effectiveness of lecturers in higher education institutes, Pathumthani province was at a good level ($\bar{X} = 4.03$). 2) Job satisfaction of lecturers in higher education institutes, Pathumthani province was at a good level ($\bar{X} = 3.83$). 3) Male and female lecturers in higher education institutes, Pathumthani province, showed no differences in effectiveness ($t = -0.709$, $p = 0.479$). 4) Age of lecturers in these higher education institutes had no effect on the effectiveness ($F = 2.402$, $p = 0.068$). 5) Lecturers in higher education institute, Pathumthani province with different education level appeared to have differences in effectiveness ($F = 9.287$, $p = 0.000$). 6) Academic ranks of these lecturers showed no differences in effectiveness ($F = 0.659$, $p = 0.578$). 7) Difference in a monthly income of these lecturers had an effect on the effectiveness ($F = 8.052$, $p = 0.000$). 8) The marital status of these lecturers appeared to have no influence on the effectiveness ($F = 1.043$, $p = 0.374$). 9) There was a positive relationship between effectiveness and job satisfaction of the lecturers in higher education institutes, Pathumthani province was at low level ($r = 0.470$, $p = 0.000$). 10) Teaching experience had no influence towards the effectiveness of lecturers in higher education institution's, Pathumthani province.

Keywords : effectiveness, job satisfaction, lecturers in higher education institutes, Pathumthani province

บทนำ

ประสิทธิผล เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของการทำงานกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ประสิทธิภาพจะสะท้อนถึงความสามารถในการตอบสนองอย่างรวดเร็ว และทันเวลาเพื่อให้ได้ผลผลิต (สำนักงานประกันคุณภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ออนไลน์) หรือกล่าวได้ว่าประสิทธิผล หมายถึง

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารองค์กร (วีรพงษ์ ไชยหงษ์, ออนไลน์) สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรที่มีภารกิจหลักที่ต้องปฏิบัติ 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตาม ภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้น

และระยะยาว (สาขาวิชาการจัดการมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตกาฬสินธุ์, ออนไลน์) และการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงถือเป็นการสร้างบุคลากรที่จะเป็นพลังสมองของประเทศ ดังนั้นการสร้างคุณภาพของระบบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาคือปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ในระดับผู้นำสังคม (วรรณวิมล, 2551) ซึ่งบุคลากรส่วนใหญ่ของสถาบันอุดมศึกษาคืออาจารย์ ซึ่งเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาสูง และทำหน้าที่หลักในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพย่อมสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาอาจารย์จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง (สุกัญญา, 2547) ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ วราภรณ์ เอี้ยวสกุล (ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ครู อาจารย์ เป็นผู้กำหนดและตัดสินใจด้านประสิทธิผลของการศึกษา จึงสรุปได้ว่า การที่สถาบันอุดมศึกษาจะจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิผลย่อมต้องขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของคณาจารย์ ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิผลของการทำงานคือ ความพึงพอใจในการทำงาน ดังที่ปรียาพร (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์กร ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยมีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา
- 3) เพื่อศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีรวมทั้งผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่อื่นๆ ได้ทราบข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มระดับประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ ซึ่งจะเป็นสิ่งสนับสนุนให้การบริหารสถาบันอุดมศึกษาประสบความสำเร็จตามภารกิจต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

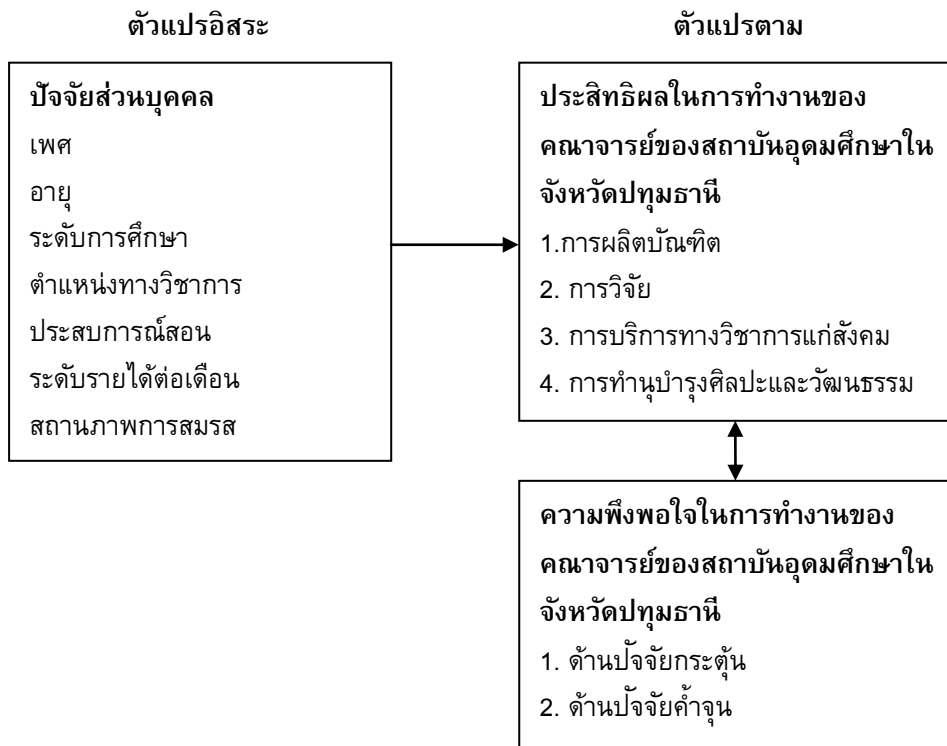
กรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย

- 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลระดับบุคคลที่ผู้วิจัยวิเคราะห์จากแนวคิดและงานวิจัยต่างๆ และวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่คาดว่าจะส่งผลต่อประสิทธิผลของคณาจารย์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์สอนระดับรายได้และสถานภาพการสมรส

- 1.2 ประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ตามแนวคิดภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติ 4 ประการคือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม โดยประสิทธิผลด้านการผลิตบัณฑิตประกอบด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาและการให้ความร่วมมือในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาเสมอ ประสิทธิผลด้านการวิจัยประกอบด้วยการผลิตผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและการที่ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่อย่าง

กว้างขวาง ประสิทธิภาพด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยการใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการ สร้างประโยชน์แก่สังคมเสมอและการสนับสนุนให้นักศึกษานักศึกษาใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการสร้างประโยชน์แก่สังคม ประสิทธิภาพด้านการทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมประกอบด้วยการปลูกฝังให้นักศึกษาระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่นและการให้ความร่วมมือในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่นเสมอ

1.3 ความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ในด้านปัจจัยกระตุ้นและปัจจัยค้ำจุนตามทฤษฎีสองปัจจัยของ Herzberg (Herzberg's Two Factor Theory) ซึ่งปัจจัยกระตุ้นได้แก่ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า ในหน้าที่การงาน ส่วนปัจจัยค้ำจุน ได้แก่ นโยบายและการบริหารงาน การนิเทศงาน เงินเดือน สภาวะการทำงาน และความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิดเป็นแผนภาพได้ดังต่อไปนี้

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยคือคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาที่มีศูนย์กลางการบริหารอยู่ในจังหวัด จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีรังสิต 2. มหาวิทยาลัยปทุมธานี 3. มหาวิทยาลัยรังสิต 4. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 5. สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร 6. สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) รวม

ทั้งสิ้น 2,843 คน จากนั้นจึงทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยคำนวณหาขนาดตัวอย่างของประชากรจากสูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 355 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เทียบสัดส่วนขนาดของตัวอย่างกับจำนวนประชากรของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเพื่อกำหนดจำนวนคณาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามของแต่ละสถาบัน หลังจากนั้นจึงเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2556 - ธันวาคม 2556

และนำแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วน
สมบูรณ์ จำนวน 285 ชุด คิดเป็นร้อยละ 80.3 ไป

วิเคราะห์ข้อมูลต่อไป โดยแสดงรายละเอียดดังตาราง
ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 สถาบันอุดมศึกษา จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่างและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนโดยที่ผู้ตอบ
แบบสอบถามตอบข้อคำถามครบถ้วนสมบูรณ์

ลำดับ ที่	สถาบันอุดมศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)	แบบสอบถามที่ ได้รับกลับคืน (ฉบับ)	ร้อยละ
1	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีรังสิต	1,074	134	119	88.8
2	มหาวิทยาลัยปทุมธานี	114	14	14	100
3	มหาวิทยาลัยรังสิต	1,191	149	96	64.4
4	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรม ราชูปถัมภ์	393	49	49	100
5	สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติ สิรินธร	52	7	6	85.7
6	สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT)	19	2	1	50
	รวม	2,843	355	285	80.3

3. สร้างแบบสอบถาม ที่ประกอบด้วย 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยเรียงลำดับจาก

5 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความคิดเห็น
ว่าตนเองมีประสิทธิผลในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความคิดเห็น
ว่าตนเองมีประสิทธิผลในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความคิดเห็น
ว่าตนเองมีประสิทธิผลในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความคิดเห็น
ว่าตนเองมีประสิทธิผลในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความคิดเห็น
ว่าตนเองมีประสิทธิผลในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด

ปทุมธานีโดยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ
โดยเรียงลำดับจาก

5 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความพึงพอใจ
ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความพึงพอใจ
ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความพึงพอใจ
ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความพึงพอใจ
ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง คณาจารย์มีความพึงพอใจ
ในระดับน้อยที่สุด

โดยจากการให้คะแนนดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่ง
ระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับดังนี้

4.21 - 5.00 หมายถึง มีประสิทธิผลใน
ระดับมากที่สุด/ มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

3.41 - 4.20 หมายถึง มีประสิทธิผลใน
ระดับมาก/ มีความพึงพอใจในระดับมาก

2.61 - 3.40 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับปานกลาง/ มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

1.81 - 2.60 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับน้อย/ มีความพึงพอใจในระดับน้อย

1.00 - 1.80 หมายถึง มีประสิทธิผลในระดับน้อยที่สุด/ มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

4. ทดสอบความครอบคลุมของประเด็นตัวแปร (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถามด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์ Alpha พบว่าแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์ Alpha = 0.95

5. เก็บข้อมูลและนำแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วนสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

ความถี่ (frequency) ใช้สำหรับอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ค่าสถิติร้อยละ (percentage) ใช้สำหรับอธิบายปัจจัยส่วนบุคคลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ค่าเฉลี่ย (mean) ใช้สำหรับอธิบายระดับประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ใช้สำหรับอธิบายระดับประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ค่า t-test independent sample ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงจะมีระดับประสิทธิผลในการทำงานแตกต่างกัน

ค่า F-test (One-way ANOVA) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุ, ระดับการศึกษา, ตำแหน่งวิชาการ, ระดับรายได้ต่อเดือน, สถานภาพการสมรสต่างกันจะมีประสิทธิผลในการทำงานแตกต่างกัน

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน ประสิทธิผลในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ดังนี้

0.90-1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

0.70-0.89 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

0.50-0.69 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

0.26-0.49 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

0.00-0.25 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพการสอนมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในภารกิจทั้ง 4 ด้าน

6. นำเสนอผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับ-มาก ($\bar{X} = 4.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพด้านการผลิตบัณฑิตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$) ประสิทธิภาพด้านการวิจัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) ประสิทธิภาพด้านการบริการวิชาการแก่สังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) และประสิทธิผล

ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$)

2. ความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) โดยความพึงพอใจในการทำงานด้านปัจจัยกระตุ้นและความพึงพอใจในการทำงานด้านปัจจัยค้ำจุนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความพึงพอใจในการทำงานด้านปัจจัยกระตุ้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจด้านความสำเร็จของงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) ความพึงพอใจด้านการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) ความพึงพอใจด้านลักษณะของงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$) ความพึงพอใจด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) ความพึงพอใจด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

ความพึงพอใจในการทำงานด้านปัจจัยค้ำจุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าความพึงพอใจด้านนโยบายและการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) ความพึงพอใจด้านกรณีศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) ความพึงพอใจด้านเงินเดือนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) ซึ่งเป็นระดับความพึงพอใจที่อยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่นๆ ความพึงพอใจด้านสภาวะการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์ภายในหน่วยงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$)

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

3.1 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีเพศชายและเพศหญิงมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($t = -0.709, p = 0.479$)

3.2 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่อายุต่างกันมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($F = 2.402, p = 0.068$)

3.3 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีประสิทธิผลแตกต่างกัน ($F = 9.287, p = 0.000$) เมื่อทดสอบระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe พบว่าผลการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างระดับการศึกษาที่ต่างกันกับประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีพบว่าที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีอยู่ 4 คู่ คือ การจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา ($F = 9.258, p = 0.000$) การให้ความร่วมมือในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษาเสมอ ($F = 4.555, p = 0.011$) การผลิตผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ($F = 19.908, p = 0.000$) ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ($F = 23.765, p = 0.000$) ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งวิชาการต่างกันมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($F = 0.659, p = 0.578$)

3.5 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกันมีประสิทธิผลแตกต่างกัน ($F = 8.052, p = 0.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทดสอบระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe ผลการวิเคราะห์รายคู่ระหว่างระดับรายได้ต่อเดือนที่ต่างกับประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 5 คู่ คือ การจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา ($F = 5.214, p = 0.002$) การผลิตผลงานวิจัยที่นำไปใช้

ประโยชน์ได้จริง ($F = 3.233, p = 0.023$) ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ($F = 5.998, p = 0.001$) การใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการสร้างประโยชน์แก่สังคมเสมอ ($F = 6.144, p = 0.000$) การสนับสนุนให้บัณฑิตศึกษาใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาการสร้างประโยชน์แก่สังคม ($F = 6.888, p = 0.000$) ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.6 คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันมีประสิทธิผลไม่แตกต่างกัน ($F = 1.043, p = 0.374$)

4. ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ประสิทธิผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานในระดับต่ำ ($r = 0.470, p = 0.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประสิทธิผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานด้านปัจจัยกระตุ้นในระดับต่ำ ($r = 0.460, p = 0.000$) และมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานด้านปัจจัยค้ำจุนในระดับต่ำ ($r = 0.389, p = 0.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์การสอนและประสิทธิผลในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี

ประสพการณ์สอนไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามพันธกิจทั้ง 4 ด้านนั้น คณาจารย์ต้องใช้ความรู้ความสามารถในด้านอื่นๆ นอกเหนือจากประสพการณ์สอน อาทิ ความรู้ความสามารถในการวิจัย การผลักดันให้เกิดการเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน

และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาจึงจะสามารถปฏิบัติงานตามพันธกิจทั้ง 4 ด้านให้เกิดประสิทธิผลได้

สรุปและวิจารณ์ผล

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$) ความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) โดยจากผลการวิจัยที่พบว่าความพึงพอใจในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความพึงพอใจด้านความสำเร็จของงานซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และความพึงพอใจด้านเงินเดือนซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยที่พบสอดคล้องกับผลการวิจัยในงานของสุพจน์ (2547) ของนันทนิจ (2545) และกิตติวรรณ (2539) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 และพบว่าความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนที่อยู่ในระดับมาก คือความสำเร็จในงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ความก้าวหน้า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การนิเทศงาน นโยบายและการบริหาร และมี 2 ด้านที่มีความพึงพอใจในระดับปานกลางคือ ด้านเงินเดือนและสวัสดิการและด้านสภาพการทำงาน นอกจากนี้ นันทนิจ (2545) ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายการเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าบุคลากรฝ่ายการเจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านความสำเร็จของงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านการปกครอง บังคับบัญชา ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ส่วนความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านเงินเดือนและค่าตอบแทน และด้านสภาพการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติวรรณ (2539) ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับผลการปฏิบัติงานของครูเกษียณในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6 และพบว่า ปัจจัยที่ครูเกษียณมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ลักษณะงาน ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ส่วนความพึงพอใจในระดับปานกลางมี 5 ปัจจัย ได้แก่ ความมั่นคงปลอดภัย นโยบายและการบริหาร ความก้าวหน้าในการทำงาน สภาพการทำงาน เงินเดือน และสวัสดิการ ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้และจากผลการวิจัยของผู้วิจัยท่านอื่นๆ ตามที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจในด้านค่าตอบแทนทั้งในด้านการเงินเดือน สวัสดิการอยู่ในระดับที่น้อยกว่าความพึงพอใจในด้านอื่นๆ

ผลการวิจัยในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและประสิทธิผลของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ยังพบว่า คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีระดับประสิทธิผลในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับรายได้ต่อเดือนต่างกันจะมีระดับประสิทธิผลในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวลลักษณ์ (2552) ที่ได้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม และพบว่าปัจจัยระดับบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การประกอบด้วย ความรู้ความสามารถ

ของอาจารย์ คุณภาพผู้เรียน ทักษะ การจูงใจ และความเครียด ในผลการวิจัยดังกล่าวนี้ นวลลักษณ์ (2552) ได้กล่าวว่าความรู้ความสามารถของอาจารย์ในศาสตร์สาขาที่เรียนมาส่งผลต่อประสิทธิผลองค์การ ซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่าคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีประสิทธิผลแตกต่างกัน ในด้านการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา การให้ความร่วมมือในโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนิสิตนักศึกษา การผลิตผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคณาจารย์ โดยเน้นในด้านของการพัฒนาศักยภาพในการผลิตผลงานวิจัย รวมถึงการพัฒนาการเรียนการสอน และจากผลการวิจัยที่พบว่าคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันจะมีระดับประสิทธิผลในการทำงานแตกต่างกันซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านรายได้มีความสำคัญต่อผู้ปฏิบัติงานมากตามแนวคิดของ Herzberg ซึ่งเขาเชื่อว่าเงินเดือนเป็นองค์ประกอบด้านปัจจัยต่ำๆ ถ้าผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับเงินเดือนหรือได้ไม่เพียงพอก็จะเกิดความไม่พึงพอใจงาน คุณค่าของเงินจะถูกมองในแง่การหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดความขาดแคลนทางด้านเศรษฐกิจและไม่ให้เกิดความรู้สึกว่าตนไม่ได้รับความยุติธรรม ผู้บริหารจึงต้องพิจารณาเรื่องของเงินเดือนหรือผลตอบแทนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ผลการวิจัยในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานี พบว่าประสิทธิผลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีในระดับต่ำ ($r = 0.470$, $p = 0.000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของศุภวุฒิ (2549) สุพจน์ (2547) เพ็ญประภา (2543) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานกับผลการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานการศึกษาตามผู้เรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนคร พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานของครูในภาพรวมและรายปัจจัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานการศึกษาตามผู้เรียน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนครอย่างมีนัยสำคัญ

สุพจน์ (2547) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญ เพ็ญประภา (2543) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและผลสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและผลสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนครมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญ จากผลการวิจัย ครั้งนี้ สรุปได้ว่าประสิทธิผลและความพึงพอใจในการทำงานของคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดปทุมธานีมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น ผู้บริหารของสถาบันอุดมศึกษา ควรให้ความสำคัญกับความรู้สึกพึงพอใจในการทำงานเพื่อจูงใจให้คณาจารย์ทำงานดีขึ้น รวมถึงช่วยป้องกันไม่ให้คณาจารย์เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงานอันจะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยคารณสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยปทุมธานี และการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ของผู้ทรงคุณวุฒิได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ธนากร ธนาธารชูโชติ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อธิพงษ์ เพชรสุทธิ ขอขอบคุณอาจารย์มงคล จิตรโสภิต ที่ได้ให้คำแนะนำในเรื่องการวิเคราะห์ทางสถิติ อาจารย์ ธนพลอยสิริ สิริบรรสพ ที่ได้ตรวจทานความถูกต้องของภาษาอังกฤษ และขอขอบพระคุณผู้บริหารและคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่ได้กรุณาอนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กิตติวรรณ เข็มวงศ์ทอง. 2539. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับผลการปฏิบัติงานของครูเกษตกรในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาครุศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลลักษณ์ บุษบง. 2552. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทนิจ ด่านคอนสกุล. 2545. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากรฝ่ายการเจ้าหน้าที่ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2544. จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

เพ็ญประภา วงศ์ประชา. 2543. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานและผลสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยสาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏ-สกลนคร.

วรรณวิมล จงจรวายสกุล. 2551. รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจในการบริการของงานทะเบียนและวัดผล. วิทยาลัยราชพฤกษ์.

ศุภาวุฒิ พิมกีนรีย์. 2549. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในการทำงานกับผลการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานการศึกษาตามผู้เรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ-สกลนคร.

สุกัญญา โหมวิไลกุล. 2547. การวิเคราะห์ระบบเพื่อการบริหารสถาบันอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพจน์ สุขสบาย. 2547. ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานของครูผู้สอนกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏเลย.